

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๘-๘/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๓๒/๒๕๕๓

วันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เรื่อง พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

ศาลยุติธรรมส่งคำโต้แย้งของคู่ความ รวม ๒ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง (เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๑) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง บริษัท ลำปางฟาสซิโน จำกัด ที่ ๑ นางสาวอมลยา เจนควนิชย์ ที่ ๒ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่ง ว่า จำเลยที่ ๑ ได้ทำสัญญากู้เงินจากโจทก์ เป็นจำนวนเงิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ เข้าผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันในหนี้สินทุกชนิดของจำเลยที่ ๑ และในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ จำเลยที่ ๑ ได้นำที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๐๒๓๑ ตำบลพระบาท อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่แล้ว หรือจะมีต่อไปในภายหน้าทั้งหมดซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของ

จำเลยที่ ๒ มาจดทะเบียนจำนองเป็นประกันกับโจทก์ หลังจากที่จำเลยที่ ๑ ได้รับเงินกู้จากโจทก์แล้ว ปรากฏว่า จำเลยที่ ๑ ได้ผิดนัดไม่ปฏิบัติตามสัญญาแต่อย่างใด รวมหนี้เงินกู้ที่จำเลยที่ ๑ ค้างชำระต่อโจทก์ทั้งหมดเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๘๒๕,๗๐๐.๖๒ บาท โจทก์จึงขอให้ศาลบังคับจำเลยทั้งสองชำระหนี้ให้แก่โจทก์ต่อไป

จำเลยทั้งสองให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะหนี้ของจำเลยจะต้องโอนให้บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย จำกัด (บสท.) ดำเนินการตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีกองทุนฟื้นฟูหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจแห่งใดแห่งหนึ่งหรือรวมกันเป็นผู้ถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วโอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ค้ำประกันคุณภาพ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ทั้งหมดให้แก่ บสท. ภายในเวลาที่ บสท. กำหนด จึงทำให้หนี้ค้ำประกันคุณภาพหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ มีสถานภาพเช่นเดียวกันแต่ไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิเข้า บสท. จึงเป็นการเลือกปฏิบัติมีผลให้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ว่าด้วยการรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิส่วนบุคคลให้มีความเท่าเทียมกันในทางกฎหมายไม่สามารถบังคับใช้ได้ โจทก์ได้ให้จำเลยกู้หนี้ตามฟ้องเพื่อแก้ไขผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๔ จึงต้องเข้า บสท. ดังนั้น การที่พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้หนี้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เข้า บสท. โดยไม่ให้หนี้ของจำเลยที่กู้หลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เข้า บสท. จึงเป็นการจำกัดสิทธิ ไม่คุ้มครองสิทธิ เป็นการตรากฎหมายที่ไม่เป็นธรรมไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรม ไม่สอดคล้องกับพระราชดำริในการใช้การตีความกฎหมายขององค์พระมหากษัตริย์ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ อีกทั้งยังเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๑) (๓) และมาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) เพราะขัดขวางสิทธิของการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยง่าย รวดเร็ว และทั่วถึงได้ ทำให้คดีของจำเลยถูกจำกัดสิทธิ ไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม อันไม่สอดคล้องตามแนวนโยบายแห่งรัฐด้านกฎหมายและการยุติธรรมที่กำหนดให้รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายทำให้กระบวนการยุติธรรมไม่มีประสิทธิภาพและไม่เป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิด นอกจากนี้หนี้ที่อยู่

- ๓ -

ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔ ต้องโอนให้แก่ บสท. การที่ศาลยุติธรรมยังบังคับใช้กฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงไม่ยุติธรรม เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ศาลแพ่งพิเคราะห์แล้วให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๐(๑) (๓) มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่

คำร้องที่สอง (เรื่องพิจารณาที่ ๓๒/๒๕๕๓) ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายชัชชัย โชติบุตร เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้ โดยจำเลยค้างชำระหนี้โจทก์ตามสัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชีและกู้ยืมเงิน เพื่อเป็นการชำระหนี้จำเลยได้นำที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๕๕๕๑ ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย (บางใหญ่) จังหวัดนนทบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างมาจดทะเบียนจำนอง เป็นประกันหนี้ทุกประเภทของจำเลยทั้งที่มีอยู่แล้วหรือที่จะมีขึ้นในภายหลัง ในวงเงินจำนอง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๘ ต่อปี และหากต้องมีการบังคับจำนองให้เอาทรัพย์สินที่จำนองออกขายทอดตลาดชำระหนี้ ปรากฏว่าจำเลยผิดนัดชำระหนี้ต่อโจทก์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๒๐๖,๕๓๘.๖๘ บาท โจทก์จึงขอให้ศาลบังคับจำเลยชำระหนี้ให้แก่โจทก์ต่อไป

จำเลยปฏิเสธฟ้องและโต้แย้งว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ที่ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีกองทุนฟื้นฟู หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจแห่งใดแห่งหนึ่งหรือรวมกันเป็นผู้ถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว โอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ค้ำประกันคุณภาพ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ทั้งหมดให้แก่ บสท. ภายในเวลาที่ บสท. กำหนดนั้น มีผลให้หนี้ค้ำประกันคุณภาพหลังวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ที่มีสถานภาพเช่นเดียวกับหนี้ค้ำประกันคุณภาพ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เนื่องจากมูลหนี้เกิดจากผลกระทบแห่งวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เช่นเดียวกัน ถูกจำกัดสิทธิ หรือไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิจาก บสท. ดังนั้น พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ จึงขัดหรือ

- ๔ -

แย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ ที่มีเจตนารมณ์ให้การบังคับใช้กฎหมายและการตีความกฎหมายต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อีกทั้งการจำกัดสิทธิของลูกหนี้ในการเข้า บสท. เฉพาะหนี้ด้อยคุณภาพก่อนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ เป็นการตรากฎหมายที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม ไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง ขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ต้องได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ การบังคับใช้กฎหมายและการตีความกฎหมายไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ไม่สามารถใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ ไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะให้คดีของตนได้รับการพิจารณาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ (๑) (๓) ทำให้สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินไม่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๑) ขัดต่อแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรมที่กำหนดให้รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ (๑) (๒) (๓) และการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีมิได้เป็นอำนาจของศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง

ศาลจังหวัดนนทบุรีพิเคราะห์แล้วให้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยในประเด็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๒๗ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๘๑ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องทั้งสองนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า คำร้องทั้งสองมีประเด็นโต้แย้งว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง หรือไม่ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนด

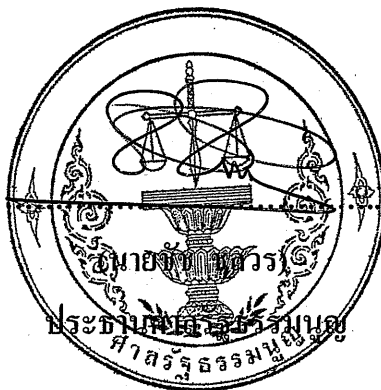

- ๕ -

ศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๗) ศาลรัฐธรรมนูญ จึงมีคำสั่งรับคำร้องทั้งสองไว้พิจารณาวินิจฉัยโดยให้รวมพิจารณาและมีคำวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีกองทุนฟื้นฟู หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจแห่งใดแห่งหนึ่งหรือรวมกันเป็นผู้ถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว โอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๓ ทั้งหมดให้แก่ บสท. ภายในเวลาที่ บสท. กำหนด” ซึ่งจำเลยในคดีทั้งสองคำร้องมิได้อยู่ในบังคับของพระราชกำหนด บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๐ ดังนั้น จึงมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดนนทบุรีจะใช้บังคับแก่คดีและไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้องทั้งสอง

- ๖ -

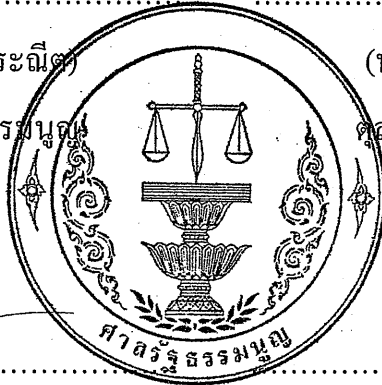
(คำสั่งที่ ๘-๘/๒๕๕๔)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ